

Б о л и з .

Азъ ако и да съмъ ся оттеглилъ отъ мѣръ, нѣ неволи-тѣ никога не сжъ мя оставяли. Колко азъ мисляхъ, Райно, за тебе въ послѣдни-тѣ дни! О, да знаешъ ты какъ душа ми ся мъчаше онѣжъ нощъ, кога Неда ми каза, че не рачишь да побѣгнешъ, а си ся рѣшила да останешъ въ рѣцѣ-тѣ на твои-тѣ врагове! Азъ стояхъ на двора като изумень и чякахъ съ нетърпеніе края на наследственно-то ти вѣнчяваніе. Ако бы ты подала рѣкъ си на Самуила, да знаешъ, го быхъ убилъ на мѣсто-то. Нѣ слава Богу, ты ся отдръпнѣ отъ него и ся провикнѣ къмъ Бога и хора-та, але тамъ нѣмаше хора да чюють гласа ти: всицки бѣхъ роби комисови. Гласъ-тѣ ти ся отклькнѣ само въ мое-то сѣрдце. Богъ ми помогнѣ, братаницо, и тя избавихъ.

Р а й н а . (прѣграша го).

Драгый ми стрико! Стори ми още еднѣ милость. Азъ ищѣ да ся покалугерѣ за да служѣ Богу.

Б о л и з .

Недѣй ся обрѣча, Райно, тѣй лесно на постъ и молитвѣ. Ты си още млада зелена. Сждбы-тѣ Божии сжъ незнайны, Кой знае, може твое-то присждствіе да е потрѣбно на царство-то. Ты имашъ братя, и честь-та ти е скопчена съ тѣхнѣ-тѣ.